

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **A. Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalované ze dne 20.5.2011 odňala žalovaná žalobkyni ode dne 10.7.2011 podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Uherské Hradiště ze dne 13.5.2011, jež není invalidní. Dle posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 20%.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly doručeny žalované dne 15.6.2011.

Rozhodnutím žalované ze dne 29.7.2011, čj. 565 607 0376/47091 – RZ byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 20.5.2011, čj. 565 607 0376 bylo potvrzeno.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobkyně podala dne 29.9.2011 žalobu doručenou žalované a postoupené zdejšímu soudu dne 11.10.2011. Uvedla, že dne 26.11.2009 jí byl přiznán invalidní důchod, dne 13.5.2011 v rámci kontrolní lékařské prohlídky OSSZ v Uherském Hradišti jí byl odebrán ke dni 10.7.2011. Její zdravotní stav se nezlepšuje, podstupuje léčbu u obvodní lékařky i odborných lékařů. Při jednání OSSZ Uherské Hradiště jí nebylo umožněno doložit další zprávy z lékařských vyšetření. Při posouzení zdravotního stavu v rámci námitkového řízení u ČSSZ-LPS, pracoviště Hodonín bylo konstatováno, že její zdravotní stav je sice stabilizovaný, při dodržování léčebných a režimových opatření jí umožňuje výkon přiměřeného zaměstnání při dodržování preventivních zdravotních a pracovních opatření, z čehož vyplynulo, že je způsobilá vykonávat pracovní činnost za výjimečných podmínek. Pracuje jako uklízečka na čtyřhodinový pracovní úvazek, dále pak jako uklízečka u výdaje obědů a úklid ve společnosti KASKO na pracovní úvazek 3 hodin. Domů přichází unavená s bolestí těla, musí odpočívat. Na základě výzvy Krajského soudu v Brně v doplňku z žaloby ze dne 3.11.2011 navrhl zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalované, zároveň podpořila dalšími doklady lékařských vyšetření, které nebyly brány v potaz v rámci námitkového řízení.

III.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu a z přezkumného soudního řízení:

V posudkové dokumentaci OSSZ Uherské Hradiště jsou uvedeny záznamy o uplatněné žádosti žalobkyně o přiznání invalidního důchodu dne 13.1.2010. Posudkem lékaře OSSZ Uherské Hradiště ze dne 24.2.2010 jí byla přiznána invalidita I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla pracovní schopnost o 35%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla oboustranná deformační gonartroza s omezením hybnosti o 1/3 rozsahu. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kap. XV, oddíl A, položka 1, písm. b), přílohy č. 2, vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění.

V rámci kontrolní lékařské prohlídky dne 13.5.2011 lékařka OSSZ Uherské Hradiště pro vertebrogenní onemocnění s postižením především krčního úseku páteře, bez známek míšní či kořenové léze s poruchou statodynamiky páteře zařadila uvedené postižení do kap. XIII, oddíl E, položka 1b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20%. Uvedený posudek byl posléze podkladem k vydání rozhodnutí žalované ze dne 20.5.2011.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí námitky, které byly žalované doručeny dne 15.6.2011. Namítla, že její zdravotní stav se zhoršil, neustále brnění v rukou a nohou, bolest páteře jí neumožňuje vykonávat delší fyzickou práci.

Žalovaná v návaznosti na ust. § 5, písm. j), § 8 odst. 9 a § 88 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění přezkoumala rozhodnutí žalované v plném rozsahu, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 26.7.2011, posuzovaná byla jednání přítomna. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Po prostudování podkladové dokumentace a vlastním zjištění při jednání pak dospěla k závěru, že zdravotní stav je dlouhodobě stabilizovaný při dodržování léčebných a režimových opatření. Stav umožňuje výkon přiměřeného zaměstnání při dodržování preventivních zdravotních a pracovních opatření. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je bolestivý páteřní syndrom především krční páteře s degenerativními změnami v oblasti C5-7 středního stupně, s blokovým postavením a nepatrnými zadními spondylofity, s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kap. XIII, oddíl E, položka 1 b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20%. Posuzovaná není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Nejde již o invaliditu I. stupně dle §39 odst. 2 písm. a) cit. zákona.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 18.1.2012. Posudková komise za účasti odborné lékařky – neuroložky hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci i doložených lékařských nálezů k žalobě, k dispozici měla i kartu ošetřující lékařky MUDr. N., žalobkyně byla vyšetřena. Sumarizací podkladové a zdravotní dokumentace pak dospěla k závěru, že se jedná o ženu ve věku 55-ti let, zaučenou svrškářku obuvi s praxí v oboru, převážně vykonávající úklidové práce léčenou pro chronický bolestivý celopáteřní syndrom s počínající polyartrozou velkých kloubů i drobných ručních kloubů s chronickým autoimunitním zánětem sítnice, hypertenzí, po chirurgickém odnětí dělohy a adnex pro nezhoubný svalový nádor. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jeho rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položka 1 b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Při stanovení této míry bylo přihlédnuto k ostatním onemocněním a předchozí vykonávané výdělečné činnosti proto z rozmezí 10-20% byla stanovena horní hranice 20%. Pro navýšení horní hranice v podkladové dokumentaci nebyly nalezeny jiné závažné důvody.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 9.2.2012 uvedla žalobkyně, že pracovala v dělnických profesích, po dobu 12-ti let jako dojička v JZD, v současné době jako uklízečka, stěžovala si zdravotní problémy v souvislosti s onemocněním páteře především v bederní části projevující se úpornými bolestmi vystřelujícími i do pravé dolní končetiny. Taktéž má problémy i s brněním horních končetin, což má spojitost s onemocněním krční páteře. Je

léčena medikamentózně podrobuje se infuzím, obstríků, dostává injekce a jsou ji předepisovány rehabilitace.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě provedených důkazů byla žaloba zamítnuta.

IV.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Podle ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,
nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně,
nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 6 citovaného zákona za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 29.7.2011 splňovala podmínky § 39 odst. 1, 2 citovaného zákona či nikoliv.

Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 70%, či pracovní schopnost posuzované poklesla níže. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány v posudkové komisi. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí je oprávněna nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tento posudek hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s., přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věci stěžejní. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladem na posudky posudkových komisí spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud,

který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na níž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také tomu bylo i v posuzované věci. Z obsahu posudku PK MPSV ČR v Brně dne 18.1.2012 plyne, že zasedala v řádném složení za přítomnosti neuroložky, její specializace odpovídala rozhodujícími zdravotnímu postižení v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu posuzované. Posudková komise vycházela z obsahu posudkové dokumentace, z odborných lékařských podkladů, které byly taxativně uvedeny v obsahu posudku.

V kap. XIII – postižení svalové a kosterní soustavy, oddíl E – dorzopatie a spondylopatie, položka 1, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., je toto postižení podle stupně závažnosti odstupňováno od 5 do 70 %.

Jestliže posudková komise podřadila stejně tak jak lékařka OSSZ Uherské Hradiště i lékařka ČSSZ – LPS, pracoviště Hodonín zdravotní postižení pod položku 1b), citovaného oddílu a kapitoly a pokles pracovní schopnosti stanovila z rozpětí 10-20% na horní hranici 20%, která byla stanovena s ohledem na závažnost onemocnění, naskytá se otázka, co by mělo být takovému postupu vytknuto. Byť k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o onemocnění páteře na podkladě degenerativních změn, celkově se jednalo o lehčí funkční postižení více úseků páteře, polytopními blokádami a omezením pohyblivosti s poruchou statodynamiky páteře, svalovou disbalancí a lehkým neurologickým deficitem bez známek poškození nervu. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí navíc blíže zdůvodnila proč se nejednalo o středně těžké funkční postižení, případně těžké funkční postižení, tzn. zařazené pod písm. c) nebo d).

Bylo-li tedy prokázáno, že pokles pracovní schopnosti nečinil k datu vydání napadeného rozhodnutí nejméně 35% nelze jinak než uzavřít, že k uvedenému dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Nutno rovněž poukázat i na to, že v rámci námitkového řízení byla u žalobkyně konstatována dlouhodobá stabilizace zdravotního stavu, posuzovaná vůči pak samotnému posudku PK MPSV ČR v Brně konkrétní námitky nevznesla. V souvislosti s přesvědčivým zdůvodněním stabilizace zdravotního stavu dále soud poukazuje i na judikaturu NSS, sice rozsudek ze dne 11.11.2010, č.j. 4Ads 61/2010 – 63, www.nssoud.cz. Dále soud cituje i z judikatury NSS, a to: „*Ústavní soud považuje za nutné zdůraznit, že současná právní úprava podrobuje soudnímu přezkumu po stránce jejich zákonnosti ta rozhodnutí správních orgánů, která správní orgány vydal na základě zákonem povolené volné úvahy (právního uvážení). U těchto správních rozhodnutí přezkoumává soud pouze, zda nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem (§ 245 odst. 2 o.s.ř.). Současně není povinností přezkumného soudu nahradit použité správní uvážení svým vlastním. Součástí přezkoumání soudu je i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud by byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry (viz. usnesení Ústavního soudu ze dne 27.9.2000, sp. zn. II. ÚS 156/2000)*“.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba žalobkyně není důvodná a proto jí dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 9. února 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová